

152592 - Pomnik Ruchu Oporu Toskanii i Emilii 1943/45 - Biagioni

Pomnik upamiętnia ruch oporu w Apeninach Toskańsko-Emilijskich 1943-194. Przedstawia mężczyznę zdejmującego kaftan bezpieczeństwa narzucony mu przez nazistowsko-faszystowską dyktaturę, z żaglem za plecami, symbolem wolności i dążenia do pokoju. Na sąsiedniej tablicy widnieją nazwiska poległych zabitych przez hitlerowców-faszystów w miejscowości Biagioni (Alto Reno Terme) 4 lipca 1944 r.

Biagioni to małe miasteczko w gminie Alto Reno Terme. W czerwcu 1944 r. w okolicy tej miejscowości przybyły oddziały SS, ponieważ tereny, przez które przebiegała kolej Bologna-Pistoia, nabrały kluczowego znaczenia dla przygotowania Linii Gotów i nasiliła się walka z bandami partyzanckimi.

Byli to żołnierze drugiej, być może także pierwszej, kompanii III Freiwilligen Bataillon Italien, utworzonej w latach 1943-1944 wraz z pięcioma innymi równorzędnymi, kierowanymi głównie przez niemieckich oficerów Shultzpolizei, policji miejskiej i miejskiej. Składała się na ogół z żołnierzy włoskich, żołnierzy i absolwentów, podoficerów i oficerów, wziętych do niewoli po 8 września 1943 r., więzionych w Niemczech, którzy zdecydowali się zaciągnąć do policji niemieckiej. SS rozpoczęło serię obław w poszukiwaniu uchylających się od poboru i ludzi do pracy na budowach TODT (organizacji pomocniczej Wehrmachtu, której powierzono budowę fortyfikacji i infrastruktury obronnej linii gotyckiej z siły roboczej rekrutowanej w kraje okupowane lub jenieckie). Klimat został jeszcze bardziej napięty przez donosy niektórych lokalnych faszystów, którzy zaszczepili strach w uchylających się od poboru i ich rodzinach. Ataki przeprowadzone przez partyzantów wzdłuż linii

kolejowej Porrettana oraz w okolicach Biagioni skłoniły niemieckie dowództwa do uznania terenu za „zajęty przez gangi”. 4 lipca 1944 r. dowództwo SS z Pracchii w porozumieniu z dowództwem Molino del Pallone (obie miejscowości sąsiadujące z Biagioni) postanowiło przeprowadzić obławę w poszukiwaniu partyzantów i uchylających się od poboru. Podczas tej obławy schwytano dwóch młodych mężczyzn, którzy ukrywali się w Biagioni. W czasie łapanki zdarza się, że esesman został zabity, prawdopodobnie przez własnych kolegów. Fakt ten stał się pretekstem do zebrania innych mężczyzn w mieście i przeprowadzenia masakry: w sumie zginęło 9 mężczyzn, a domy Biagioni zostały zdewastowane.

Pomnik wzniesiono w miejscu masakry, na małym placu przed kościołem Biagioni. Jej nazwa pochodzi od ruchu oporu Toskanii i Emilii 1943–1945. Przedstawia mężczyznę zdejmującego kaftan bezpieczeństwa narzucony mu przez nazistowsko-faszystowską dyktaturę z żaglem za plecami, symbolem wolności i dążenia do pokoju. Został zainaugurowany 25 kwietnia 1974 r. W obecności wiceprzewodniczącego Izby Deputowanych Benigno Zaccagniniego, przewodniczącego Rady Regionalnej Emilia-Romania Silvano Armaroli oraz przewodniczącego Rady Regionalnej Toskanii Elio Gabbuggianiego. Obok do pomnika dołączona jest tablica upamiętniająca ofiary masakry w Biagioni, zamówiona po wojnie przez miejscową ludność. Ta tablica nosi nazwiska zabitych: Vivarelli Attilio (kl. 1923, uznany partyzant), Bruni Saverio (kl. 1919), Mori Rosolino (kl. 1913), Fornaciari Giovanni (kl. 1880), Calistri Paolo (kl. 1879) , Vivarelli Marte (cl.1883), Vivarelli Guglielmo (cl. 1872), Vivarelli Eugenio (cl. 1879), Vivarelli Armando (cl. 1912). Na tej samej liście znajduje się również nazwisko Paccagniniego Augusto (kl. 1926, uznany partyzant), zabitego przez Niemców 16 września 1944 r. w Montecuto delle Alpi (Lizzano in Belvedere). Niedawno na murze placu umieszczono tablicę podsumowującą wydarzenia.